

УДК 351.75:342.9

Костянтин Бугайчук,

канд. юрид. наук, доцент,

завідувач науково-дослідної лабораторії

з проблем протидії злочинності

Харківського національного університету внутрішніх справ

ФУНКЦІЇ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ В ОРГАНАХ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ: ПОНЯТТЯ ТА КЛАСИФІКАЦІЯ

У статті автором досліджена сутність терміна «функція» та її особливості, на підставі чого сформульовано визначення функцій публічного адміністрування в органах Національної поліції України. Виділені загальні та допоміжні функції публічного адміністрування, проаналізований їх зміст у контексті діяльності органів Національної поліції.

Ключові слова: функції, публічне адміністрування, Національна поліція України.

Постановка проблеми. Публічне адміністрування в органах Національної поліції має здійснюватися з урахуванням досягнень вітчизняної та міжнародної управлінської науки з метою досягнення цілей та виконання завдань, що поставлені перед системою поліцейських органів України. Адміністрування, як владний організуючий процес, відбувається за окремими напрямами та складається з відповідних самостійних груп дій суб'єкта адміністрування, що в науковій літературі отримали назву «функції».

Разом із вищевикладеним значимо, що питання змісту функцій публічного адміністрування в органах Національної поліції ще належним чином не отримало змістового аналізу та наукового опрацювання у спеціальній літературі, а отже, вибрана тема дослідження набуває актуальності, особливо в контексті реформування системи правоохоронних органів держави.

Аналіз останніх публікацій. Питанням змісту функцій управління присвячені праці багатьох дослідників, зокрема Ю. П. Битяка, Є. І. Білокура, А. Л. Гапоненко, Ю. Д. Кунєва [1-4]; аналогічні питання щодо органів Національної поліції України та органів внутрішніх справ розглядалися О. М. Бандуркою, В. М. Плішкіним, В. Л. Ортинським, В. В. Сокуреном [5-8].

Разом із цим комплексних досліджень, присвячених функціям публічного адміністрування в органах Національної поліції, не проводилося.

Мета статті полягає у здійсненні наукового аналізу сутності та видів функцій публічного адміністрування в органах Національної поліції України.

Виклад основного матеріалу. Мета та тема пропонованої публікації вимагають від нас проведення теоретичного аналізу базових понять, що будуть використовуватися нами у подальших наукових дослідженнях.

Функція, з погляду представників філософської науки, являє собою зовнішній прояв властивостей будь-якого об'єкта в даній системі відносин [9, с. 526]. У словниковій управлінській літературі функція розуміється як усталена сукупність однорідних спеціалізованих робіт (дій, операцій), здатність реалізації яких підтримується в організації, обов'язок (іноді – здатність) оператора (технічного об'єкта або людини) виконувати яку-небудь операцію [10, с. 745].

Доволі багато наукових праць досліджували поняття функції в контексті процесів державного та галузевого управління. В узагальненому вигляді під функцією управління розуміється спеціалізована частина управлінських дій, які можна охарактеризувати як типові, регулярні та стабільні види діяльності суб'єкта управління, що відрізняються однорідністю цілей або дій [4]. Дослідники Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого говорять, що функції державного управління – це об'єктивно зумовлені види владних, цілепокладаючих, організуючих і регулюючих впливів держави (відповідних державних органів, посадових осіб) на керовані об'єкти. Вони є складниками змісту управлінської діяльності, мають об'єктивний, універсальний характер, характерні для всіх управлінських зв'язків, зумовлені цілями (завданнями) управління, є відносно самостійними та однорідними, здійснюються від імені держави відповідними органами (посадовими особами), мають

державно-владний, організуючий характер, реалізуються в процесі управлінської діяльності і спрямовані на розвиток та забезпечення життєво необхідних потреб об'єкта управління [1, с. 129-130].

На думку відомого вченого В. Б. Авер'янова, функції слід розуміти як складники змісту управлінської діяльності, що відображають окремі напрями (види) цієї діяльності, включаючи відносно самостійні групи якісно однорідних дій керуючого суб'єкта. Функції – це відносно самостійні складники змісту управлінської діяльності, які характеризуються якісною однорідністю дій і цілювою спрямованістю [11, с. 17].

Схожою є дефініція функцій державного управління, яку надає Є. І. Білокур: «..відносно самостійні та однорідні складові змісту державно-управлінської діяльності, які відображають окремі напрями цієї діяльності, здійснюються уповноваженими органами (посадовими особами) державного управління і спрямовані на забезпечення виконання цілей і завдань державного управління» [2, с. 166].

На підставі вищевикладеного можемо навести типові ознаки функцій в т. ч. щодо сфери управління:

- окремі напрями керуючого та організуючого впливу, які характеризують зміст управлінської діяльності;
- мають об'єктивний, універсальний характер;
- мають державно-владний, організуючий характер;
- є відносно самостійними та однорідними;
- здійснюються від імені держави відповідними органами (посадовими особами);
- спрямовані на досягнення цілей та виконання завдань відповідної діяльності (зміни стану об'єкта).

Для чіткого розуміння подальшого викладу матеріалу вважаємо доцільним навести думку Д. М. Бахраха, який зазначає, що у юридичній літературі найчастіше функція розуміється у двох смислах:

1. Функція пов'язується з об'єктом адміністративного впливу (предметний підхід). Відповідно, розрізняють такі функції державної адміністрації: забезпечення безпеки особистості, суспільства, держави, забезпечення розвитку економіки, здійснення адміністративно-господарської діяльності, забезпечення реалізації соціальної політики держави:

2. Функція розуміється як один із загальних способів організації, адміністративного впливу виконавчої влади на підвладних (інструментальний підхід). У літературі такі функції найчастіше називають загальними функціями управління [12, с. 166].

Стосовно визначення змісту функцій публічного адміністрування в органах Національній поліції ми будемо дотримуватися другого напрямку. Така точка зору впливає з наших попередніх публікацій та таких міркувань.

Ми, безумовно, враховуємо погляди вчених, які розглядають категорію «публічне адміністрування» тільки стосовно зовнішніх дій публічної адміністрації. Як зазначає Р. С. Мельник, «... не є публічним адмініструванням діяльність, пов'язана з внутрішньою організацією функціонування (реорганізація підрозділів, переміщення державних службовців, реалізація дисциплінарної відповідальності тощо) органів публічної влади. Зазначену діяльність можна назвати внутрішньоуправлінською, яка, однак, так само як і публічне адміністрування, регламентується нормами адміністративного права» [13, с. 41].

Водночас вважаємо, що така точка зору є не зовсім правильною, і це пов'язано з тим, що термін «публічне адміністрування» з'явився завдяки прямому перекладу англomовного поняття «public administration». Однак за своєю сутністю воно більше відповідає змісту такого явища, як «публічне управління» в якості дієслова та «публічна адміністрація» в якості іменника. Сам же термін «публічне адміністрування» є, скоріше, аналогом іноземного «publicmanagement» і має пов'язуватися також із внутрішніми управлінськими процесами, які відбуваються в системі суб'єктів публічної адміністрації.

Якщо поєднати ці точки зору, то можна виділити широкий (зовнішньо орієнтований) підхід до публічного адміністрування, який стосується окремих сфер суспільного життя (освіти, науки, економіки тощо), та внутрішньо орієнтований підхід, що пов'язаний з організацією та здійсненням внутрішніх управлінських процесів усередині систем відповідних суб'єктів публічної адміністрації. Останній стосується впорядкування організаційної структури суб'єкта, організації планування, підготовки, розробки та реалізації управлінських рішень, організації діяльності апарату управління, здійснення документального, інформаційного, кадрового, психологічного забезпечення.

У цьому аспекті підкреслимо, що внутрішньо орієнтований підхід до публічного адміністрування є синонімічним терміну «адміністративний менеджмент», оскільки основна мета адміністративного менеджменту полягає в забезпеченні результативного функціонування організації (установи) на основі ефективної організації адміністративних процесів для задоволення цілей її функціонування [14, с. 17-18].

Отже, ми вважаємо цілком прийнятним використовувати термін «публічне адміністрування» в контексті організації та діяльності системи Національної поліції, оскільки воно здійснюється всередині системи суб'єкта публічної адміністрації, пов'язане з публічною діяльністю цього органу виконавчої влади та забезпечується дієвим публічним контролем за цією діяльністю. Наша точка зору ґрунтується на внутрішньо орієнтованому підході до категорії «публічне адміністрування» та його наближеністю до поняття «адміністративний менеджмент» стосовно системи певного суб'єкта публічної адміністрації.

На підставі наведених аргументів ми будемо розглядати функції публічного адміністрування в органах Національної поліції, засновуючись на інструментальному підході, запропонованому Д. Н. Бахрахом, – як одиниці частини процесу з відповідною цільовою спрямованістю [12, с. 166].

Дослідження численних наукових праць у галузі загальної теорії управління, державного управління, менеджменту, соціології, публічного адміністрування, адміністративного права говорить, що, класифікуючи функції управління (в т. ч. державного), вчені дотримуються таких точок зору:

1) Загальними функціями державного управління є прогнозування, планування, організація, регулювання, координація, облік та контроль (Ю. П. Битяк) [1, с. 131-132].

2) До внутрішньо орієнтованих функцій державного управління належать функції: організації, керування, розпорядництва, планування, координації, контролю та кадрового менеджменту (І. Є. Білокур) [2, с. 146-147].

3) До функцій управління належать: аналіз, планування, організація, мотивація і стимулювання, контроль, комунікація, прийняття рішень (А. Л. Гапоненко) [3].

4) Під визначення управлінських функцій підпадають тільки загальні функції управління: аналіз, прогнозування, планування, організація, регулювання, контроль. Крім названих, виділяють також облік, мотивацію, роботу з персоналом, координацію, аналіз проблем, прийняття рішень тощо, але ці функції не відповідають визначенню загальних функцій або є складниками вже перелічених (Ю. Д. Кунєв) [4].

5) Загальні функції управління призначені для упорядкування діяльності самої системи державного органу, що дозволяє віднести до них такі види управлінської діяльності: аналіз, прогнозування, планування, організацію, регулювання, контроль (В. М. Плішкін) [7, с. 88-89].

6) Серед управлінських функцій (функцій менеджменту) виділяються: аналіз, про-

гнозування, планування, контроль, мотивація, стимулювання, координація, облік (А. В. Шегда) [15].

7) До загальних функцій державного управління належать: стратегічне планування, функція прийняття управлінських рішень, функція організації діяльності, мотивація, контроль. До допоміжних (забезпечуючих) функцій державного управління належать: управління персоналом, бюджетна функція, юридично-судова функція, діловодство, зв'язки з громадськістю (Ю. В. Ковбасюк) [16, с. 423-424].

8) У теорії державного управління виділяються функції планування, прогнозування, організації, регулювання, координації, обліку та контролю (В. В. Демет'єв) [17, с. 196-203].

9) У процесі управління реалізуються різноманітні за своїм змістом та призначенням функції, які можна об'єднати в три групи: загальні, спеціальні та допоміжні. До загальних функцій належать: інформаційна, прогнозування, планування, організаційна, регулювання, координаційна, обліку та контролю (В. Д. Чернадчук) [18].

10) Розрізняють три групи функцій управління за їх змістом: функції орієнтування системи (прогнозування, планування, нормативне регулювання, методичне керівництво); функції забезпечення системи (кадрова, матеріально-технічного забезпечення, фінансування, організаційно-структурного забезпечення, інформаційного забезпечення); функції оперативного управління системою (безпосереднє регулювання діяльності, обліку, контролю, оцінки (всієї роботи, окремих працівників, виконання конкретних завдань) [19, с. 174].

Учені, які безпосередньо розглядали функції публічного адміністрування, у своїх працях називають такі:

- визначення, формулювання та ранжування суспільних проблем;
- визначення підходів до вирішення проблем, що виникають у «трикутнику» «влада – бізнес – громадяни»;
- формування адміністративних структур, що тяжіють до адаптивного типу щодо вирішення проблем;
- розробка нормативних документів та плану дій щодо вирішення суспільно значущих проблем;
- організація функціонування механізмів публічного адміністрування;
- реалізація публічного контролю;
- оцінка ефективності та результативності публічного адміністрування [20, с. 9].

Якщо ми оцінимо зазначені функції публічного адміністрування, то їх можна

по-іншому визначити як: аналіз, планування та прогнозування, організація, контроль та облік, функція регулювання, організаційна функція, функція оцінки.

Отже, на підставі вищевикладеного визначимо функції публічного адміністрування в органах Національної поліції.

Ми відстоюємо позицію, відповідно до якої основними напрямками публічного адміністрування в органах Національної поліції є: побудова та оптимізація її організаційних структур, а також розвиток та удосконалення внутрішніх суспільних відносин у системі поліції з приводу реалізації відповідних управлінських процедур. Отже, відповідно, об'єктами публічного адміністрування в органах Національної поліції є: 1) організаційна структура Національної поліції України; 2) внутрішні управлінські процедури, що виникають у системі Національної поліції України (стратегічне планування, вироблення та реалізація управлінських рішень, облік, контроль, аналіз поточної та перспективної діяльності); 3) організаційні відносини та взаємозв'язки між елементами системи Національної поліції (координація, субординація, розмежування повноважень та ін.); 4) забезпечувальні процедури публічного адміністрування (нормативна, методична, кадрова, інформаційна, документальна) [21, с. 66].

Отже, функції публічного адміністрування в органах Національної поліції слід визначити як зумовлені цілями та завданнями Національної поліції України конкретні складники змісту публічного адміністрування, які мають об'єктивний, універсальний та державно-владний характер, складаються з груп відносно самостійних, однорідних дій, здійснюються уповноваженими суб'єктами та спрямовані на оптимізацію організаційної структури системи Національної поліції України, врегулювання внутрішніх управлінських процедур, впорядкування організаційних відносин, а також організацію забезпечувальних процедур адміністрування в системі Національної поліції.

На цій підставі функції публічного адміністрування в органах Національної поліції доцільно поділити на такі групи:

1) Загальні (основні) функції: аналітична, планування, прогнозування, організаційна, керівництва та розпорядництва, координації, обліку та контролю.

2) Забезпечувальні (додаткові) функції: кадрова; матеріально-технічна, фінансова; інформаційна, документальна.

Розглянемо сутність загальних функцій публічного адміністрування в органах Національної поліції, адже саме в них реалізується зміст цієї управлінської діяльності.

В узагальненому вигляді аналіз полягає у дослідженні та виявленні певних причинно-наслідкових зв'язків у системі Національної поліції, визначенні форм та методів впливу на відповідні зв'язки і відносини з метою підвищення ефективності функціонування усієї системи поліції та її подальшого розвитку. Функція аналізу є вихідною функцією адміністрування, адже на її основі здійснюються усі інші функції. Аналіз є передумовою планування, прийняття управлінських рішень, здійснення контролю тощо. З аналізом дуже тісно пов'язана функція інформаційного забезпечення, адже завдяки їй організовується збір та узагальнення необхідної для аналітичної роботи інформації.

Функція прогнозування складається із заходів щодо передбачення стану системи Національної поліції в майбутньому, її перспективних напрямів розвитку, цілей, завдань. Це ж саме стосується, відповідно, окремих її структурних елементів (відділів, управлінь, департаментів). Прогнозування допомагає суб'єктам адміністрування забезпечити найбільш оптимальний вибір форм та методів досягнення прогнозованих перспектив, визначити внутрішні та зовнішні загрози з метою вжиття відповідних заходів реагування, передбачити відповідні наслідки управлінських дій тощо.

Планування передбачає розробку системи заходів для досягнення відповідних цілей адміністрування, як-то: вибір оптимальної організаційної структури органу, виконання рішень вищих інстанцій чи розробка моделі роботи з кадрами. Планування є однією з основних частин адміністрування, воно визначає мету, види заходів, що будуть вживатися відповідними суб'єктами, форми, способи та терміни реалізації, а також визначає критерії вимірювання. Як зазначає В. Д. Чернадчук, планування ґрунтується на принципах науковості, комплексності, багатоваріантності вибору оптимального варіанта дій [18]. В органах Національної поліції функцію планування виконують усі керівники, водночас в апаратах територіальних органів створюються спеціальні підрозділи, які спеціалізуються на цій діяльності.

Зміст організаційної функції проявляється у впорядкуванні процесу адміністрування, розподілі повноважень між виконавцями, визначенні пріоритетів тощо. Її загальною метою є безпосереднє створення системи адміністрування, встановлення відносин і зв'язків між її елементами. У зміст організаційної функції входить формування організаційних структур системи Національної поліції, створення органів управління, визначення структури апарату управління, форму-

вання управлінських підрозділів, здійснення правової регламентації діяльності системи поліції, розробка установчих положень про органи та підрозділи.

Керівництво та розпорядництво як функції адміністрування полягають у тому, що за допомогою керівництва встановлюються загальні правила та нормативи діяльності поліцейських органів і підрозділів, натомість сутність розпорядництва полягає в оперативному врегулюванні відносин всередині організаційних структур поліції з приводу реалізації її співробітниками закріплених повноважень. Як зазначає Є. І. Білокур, основною формою розпорядництва є прийняття адміністративних актів, а у вузькому сенсі воно являє собою дачу поточних вказівок уповноваженими особами своїм підлеглим [2, с. 147]. У процесі керівництва та розпорядництва здійснюється безпосередній процес прийняття рішень суб'єктом адміністрування, що виражається у виборі того чи іншого варіанту поведінки об'єкта адміністрування (підлеглих осіб) для досягнення задекларованих цілей.

Функція координації забезпечує узгодженість дій усіх органів та підрозділів Національної поліції. Завдяки ній погоджуються дії не тільки окремих керівників та виконавців, але й окремих структурних підрозділів. Завдяки координації досягається злагодженість та єдність розробки та виконання управлінських рішень, забезпечується погодження спільних заходів, здійснюється інформаційний обмін.

Облік у публічному адмініструванні в органах Національної поліції пов'язаний зі збором відповідних відомостей у процесі адміністрування, їх систематизацією, групуванням, накопиченням. Облік є основою здійснення контролю в будь-яких управлінських процесах.

Контроль в адмініструванні полягає у встановленні відповідності стану та процесу функціонування системи Національної поліції, її організаційних структур, процесів планування та прийняття управлінських рішень очікуваним ефектам та встановленій меті того чи іншого заходу або процесу. Загальною метою контролю можна визначити встановлення сильних чи слабких місць системи поліції, вироблення заходів усунення недоліків та подальшого розвитку окремих напрямів її роботи. Контроль як функція публічного адміністрування може відбуватися на початку відповідних управлінських дій (попередній), у процесі їх реалізації (поточний) та після їх завершення (заклучний).

Висновки та узагальнення.

1. Функції публічного адміністрування в органах Національної поліції – це зумовлені

цілями та завданнями Національної поліції України конкретні складники змісту публічного адміністрування, які мають об'єктивний, універсальний та державно-владний характер, складаються з груп відносно самостійних, однорідних дій, здійснюються уповноваженими суб'єктами та спрямовані на оптимізацію організаційної структури системи Національної поліції України, врегулювання внутрішніх управлінських процедур, впорядкування організаційних відносин, а також організацію забезпечувальних процедур адміністрування в системі Національної поліції.

2. Види функцій публічного адміністрування в органах Національної поліції: 1) загальні (основні) функції: аналітична, планування, прогнозування, організаційна, керівництва та розпорядництва, координації, обліку та контролю; забезпечувальні (додаткові) функції: кадрова; матеріально-технічна, фінансова; інформаційна, документальна.

3. Загальні функції публічного адміністрування в органах Національної поліції є універсальними та пристосованими до будь-яких управлінських процесів. Вони можуть бути пристосованими як для системи органів поліції, так і для управлінських процедур в інших правоохоронних органах.

4. Забезпечувальні (допоміжні) функції адміністрування мають специфічний зміст, що зумовлений особливостями системи Національної поліції, її правового статусу та призначені для більш якісної реалізації основних функцій публічного адміністрування. За їх допомогою створюються необхідні умови для нормальної діяльності усіх управлінських структур в системі Національної поліції України.

Перспективними напрямами подальших досліджень визначимо аналіз форм та методів публічного адміністрування в органах Національної поліції.

Список використаної літератури:

1. Адміністративне право : підручник / за заг. ред. Ю. П. Битяка, В. М. Гарашука, В. В. Зуй. – Х.: Право, 2010. – 624 с.
2. Білокур Є. І. Функції державного управління: поняття, особливості, правове регулювання : дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Є. І. Білокур. – О., 2015. – 194 с.
3. Гапоненко А. Л. Теория управления : учебник и практикум для академического бакалаврата / А. Л. Гапоненко. – 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Издательство Юрайт, 2015. – 336 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://goo.gl/anbWfq> (дата звернення 15.04.2018).
4. Управління в митній службі : підручник / за ред. Ю. Д. Кунева ; Державна митна служ-

ба України. Академія митної служби України. – К.: ЦНЛІ. 2006. 408 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://readbookz.net/pbooks/book-10/ua/chapter-620> (дата звернення 12.04.2018)

5. Бандурка О. М. Управління в органах внутрішніх справ України : підручник / О. М. Бандурка. – Харків: Ун-т внутр. справ, 1998. – 480 с.

6. Ортинський В. Л. Основи управління в органах внутрішніх справ України (схеми, визначення, поняття, принципи, основні засади) : навчальний посібник / В. Л. Ортинський, З. Р. Кісіль, М. В. Ковалів. – Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2007. – 190 с.

7. Плішкін В. М. Теорія управління органами внутрішніх справ : підручник / за ред. канд. юрид. наук Ю. Ф. Кравченка. – К.: Національна академія внутрішніх справ України, 1999. – 702 с.

8. Управління органами Національної поліції України : підручник / за заг. ред. д-ра юрид. наук, доц. В. В. Сокуренька; МВС України. Харків, нац. ун-т внутр. справ. Харків: Стильна типографія, 2017. – 580 с.

9. Философский словарь / под. ред. И. Т. Фролова. – 5-е изд. – М.: Политиздат, 1986. – 590 с.

10. Енциклопедичний словник з державного управління / за ред. Ю. В. Ковбасюка, В. П. Трошинського, Ю. П. Сурміна. – К.: НАДУ, 2010. – 820 с.

11. Аверьянов В. Б. Функции и организационная структура органа государственного управления / В. Б. Аверьянов. – К.: Наук, думка, 1979. – 150 с.

12. Бахрах Д. Н. Административное право России : учебник / Д. Н. Бахрах, С. Д. Хазанов, А. В. Демин. – М.: Норма-Инфра-М, 2002. – 623 с.

13. Мельник Р. С., Бевзенко В. М. Загальне адміністративне право: Навчальний посібник. К.: Ваіте, 2014. 376 с.

14. Адміністративний менеджмент : навч. посібник / О. О. Гуророва, О. М. Стасенко. – Харків: ХНАУ, 2014. – 383 с.

15. Шегда А. В. Менеджмент : навчальний посібник / А. В. Шегда. – Київ: Знання, 2002. –

583 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://library.if.ua/books/32.html> (дата звернення 17.04.2018).

16. Державне управління : підручник : у 2-х т. / ред. кол.: Ю. В. Ковбасюк (голова), К. О. Ващенко (заст. голови), Ю. П. Сурмін (заст. голови) [та ін.] ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – К.; Дніпропетровськ: НАДУ, 2012. – Т. 1. – 564 с.

17. Основи теорії державного управління : навчальний посібник / В. В. Дементєв, М. В. Гордон, Н. В. Оленцевич, В. В. Толкованов, Р. О. Коваленко, О. О. Шумаєва. – Донецьк: ТОВ «ДРУК-ІНФО», 2012. – 311 с.

18. Чернадчук В. Д., Сухонос В. В., Чернадчук Т. О. Основи інвестиційного права України : навчальний посібник / В. Д. Чернадчук, В. В. Сухонос, Т. О. Чернадчук. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Суми: ВТД «Університетська книга»; К.: Видавничий дім «Княгиня Ольга», 2005. – 384 с. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://buklib.net/books/37105> (дата звернення 16.04.2018).

19. Старилов Ю. Н. Курс общего административного права : в 3-х т. / Ю. Н. Старилов. – Т. I: История. Наука. Предмет. Нормы. Субъекты. – М.: Издательство НОРМА (Издательская группа НОРМА-ИНФРА М), 2002. – 728 с.

20. Амосов О. Гавкалова Н. Публічне адміністрування в Україні: зв'язок з архетипами та пріоритети розвитку / О. Амосов, Н. Гавкалова // Публічне управління: шляхи розвитку : матеріали наук.-практ. конф. за міжнар. участю (Київ, 26 листоп. 2014 р.) : у 2-х т. / за наук. ред. Ю. В. Ковбасюка, С. А. Романюка, О. Ю. Оболенського. – К.: НАДУ, 2014. – Т. 1. – 150 с. – С. 7-13.

21. Бугайчук К. Л. Публічне адміністрування в органах Національної поліції: об'єктно-суб'єктний підхід / К. Л. Бугайчук // Форум права. – 2017. – № 5. – С. 64-72. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://forumprava.pp.ua/files/064-072-2017-5-----10-.pdf> (дата звернення 26.04.2018).

В статтє автором исследована сущность термина «функция» и ее особенности, на основании чего сформулировано определение функций публичного администрирования в органах Национальной полиции Украины. Выделены общие и вспомогательные функции публичного администрирования, проанализировано их содержание в контексте деятельности органов Национальной полиции.

Ключевые слова: функции, публичное администрирование, Национальная полиция Украины.

In the article the author explored the essence of the term "function" and its features, on the basis of which the definition of the functions of public management in the bodies of the National Police of Ukraine is formulated. Dedicated general and auxiliary functions of public management, analyzed their content in the context of the activities of the National Police.

Key words: functions, public management, National Police of Ukraine.